

Nurnberg kodeks

Nurnberg kodeks predstavlja skup istraživačkih etičkih načela za istraživanje na ljudima. Nakon Nurnberškog kodeksa je donešena Helsinška deklaracija (godine 1964.) koja definira postupak istraživanja na ljudima.

Nurenberg kodeks:

1. Dobrovoljni pristanak ljudskog subjekta je apsolutno neophodno. To znači da osoba koja sudjeluje treba imati pravnu sposobnost dati pristanak; treba biti tako smještena da bi mogli ostvariti bez moć izbora, bez intervencije bilo elementa sile, prijevare, prijevare, prinuda, nadiskoraka, ili druge skriveni oblik prisile i prisile, te bi trebao imati dovoljno znanja i razumijevanja elemenata predmeta koji su uključeni, kao da bi mu / joj da razumijevanje i prosvijetljenog odluku. Ovaj potonji je element zahtjeva da prije prihvaćanja afirmativan odlukom eksperimentalne temu treba biti poznato da mu prirode, trajanje i svrha pokusa, način i sredstva kojima je to biti provedena, a sve neugodnosti i opasnosti razumno može očekivati, a učinci nakon njegova zdravlja ili osobi koja eventualno može doći iz njegovog sudjelovanja u eksperimentu. Dužnost i odgovornost za utvrđivanje kvalitete suglasnost počiva na svakog pojedinca koji pokreće, usmjerava ili se upušta u eksperimentu. To je osobna dužnost i odgovornost koja se ne može prenijeti na drugu nekažnjeno.
2. Eksperiment bi trebao biti takav da daju plodne rezultate za dobro društva, nedobavljiv drugim metodama ili sredstvima rada, a ne slučajno i nepotrebno u prirodi.
3. Eksperiment bi trebao biti tako osmišljen i temelji se na rezultatima pokusa na životinjama i znanja o prirodnoj povijesti bolesti ili drugih problema pod istraživanja koje su predviđeni rezultati će opravdati izvedbu eksperimenta.
4. Eksperiment bi trebao biti tako provedena kako bi se izbjeglo nepotrebno sve fizičke i duševne patnje i ozljede.
5. Ne eksperiment treba provoditi tamo gdje je prije razlog da vjerujemo da je smrt ili onemogućavanje ozljede će se dogoditi, osim, možda, u tim eksperimentima gdje su eksperimentalni liječnici također služe kao subjekti.
6. Stupanj rizika koje treba uzeti nikada ne bi trebao prelaziti koji određuje humanitarne važnosti problema treba riješiti eksperimenta.
7. Pravilno pripreme trebaju biti i adekvatni sadržaji pod uvjetom da zaštiti eksperimentalni predmet protiv čak udaljenim mogućnosti ozljede, invalidnosti, ili smrti.
8. Eksperiment treba provoditi samo znanstveno kvalificiranih osoba. Najviši stupanj vještina i njegu treba tražiti kroz sve faze eksperimenta od onih koji provode ili sudjelovati u eksperimentu.
9. Tijekom eksperimenta ljudski subjekt bi trebao biti na slobodi kako bi eksperiment na kraju, ako je dosegla fizičko ili mentalno stanje u kojem nastavak eksperimenta čini mu se da je nemoguće.
10. Tijekom eksperimenta znanstvenik zadužen moraju biti spremni prekinuti eksperiment u bilo kojoj fazi, ako on ima vjerojatni uzrok vjerovati, u vršenju dobroj vjeri, vrhunsku vještina i pažljivog sud traži od njega da se nastavak Eksperiment je vjerojatno da će izazvati ozljede, invalidnosti ili smrti u eksperimentalnoj temu.